

pravila poput onih sadržanih u člancima I., II., III., IV. i V. Hotărârea Consiliului General al Municipiului București n. 626/19.12.2017 (Odluka Glavnog vijeća Općine Bukurešt br. 626 od 19. prosinca 2017., u daljem tekstu: HCGMB) kojim je izmijenjen i dopunjeno HCGMB br. 178/2008 o potvrđivanju okvirne uredbe, pravilnika i ugovora o koncesiji u okviru delegiranog upravljanja za organiziranje i obavljanje javne usluge lokalnog autotaksi prijevoza?

3. U slučaju da se Direktiva 2000/31/EZ primjenjuje na uslugu koju pruža društvo Star Taxi App SRL, jesu li ograničenja koja država članica nameće u pogledu slobode pružanja elektronske usluge tako što pružanje usluge uvjetuje posjedovanjem licencije ili dozvole, valjane mjere odstupanja od članka 3. stavka 2. u skladu s člankom 3. stavkom 4. Direktive 2000/31?
4. Protive li se odredbe članka 5. Direktive 2015/1535⁽⁵⁾ donošenju, bez prethodnog obavještavanja Europske komisije, pravila poput onih sadržanih u člancima I., II., III., IV. i V. HCGMB-a br. 626/19.12.2017 kojim je izmijenjen i dopunjeno HCGMB br. 178/2008 o potvrđivanju okvirne uredbe, pravilnika i ugovora o koncesiji u okviru delegiranog upravljanja za organiziranje i obavljanje javne usluge lokalnog autotaksi prijevoza?

⁽¹⁾ Direktiva 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa (SL 1998., L 204, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 13., svežak 42., str. 58.)

⁽²⁾ Direktiva 98/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. srpnja 1998. o izmjeni Direktive 98/34/EZ o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih normi i propisa (SL 1998., L 217, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 13., svežak 55., str. 11.)

⁽³⁾ Direktiva 2000/31//EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 1998. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o električkoj trgovini) (SL 2000., L 178, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 13., svežak 39., str. 58.)

⁽⁴⁾ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL 2006., L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 13., svežak 47., str. 160.)

⁽⁵⁾ Direktiva (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (kodificirani tekst) (SL 2015., L 241, str. 1.)

Žalba koju je 30. siječnja 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (četvrti vijeće) od 21. studenoga 2018. u predmetu T-587/16, HM protiv Europske komisije

(predmet C-70/19 P)

(2019/C 164/17)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: T. S. Bohr, G. Gattinara, agenti)

Druga stranka u postupku: HM

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine presudu Općeg suda od 21. studenoga 2018. u predmetu T-587/16, HM/Komisija,

- vrati predmet na odlučivanje Općem sudu,
- o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka odluči naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija ističe dva žalbena razloga.

Prvim žalbenim razlogom, koji se sastoji od tri dijela, navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava prilikom utvrđivanja granica nadležnosti između povjerenstva za odabir i Europskog ureda za odabir osoblja (EPSO).

U prvom dijelu tog žalbenog razloga Komisija ističe da je Opći sud pogrešno pravno kvalificirao pobijanu mjeru, tj. EPSO-ovu odluku od 17. kolovoza 2015. da se žaliteljev zahtjev za preispitivanje zbog nepravodobnosti ne prosljedi povjerenstvu za odabir. To priopćenje da će se sva korespondencija obavljati s kandidatima doneseno je u okviru isključive EPSO-ove nadležnosti na temelju točke 3.1.3. Općih pravila primjenjivih na otvorene natječaje.

U drugom dijelu Komisija iznosi argument da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava zbog načina na koji je tumačio Opća pravila. Točku 3.4.3. tih općih pravila ne treba tumačiti samo u vezi s točkom 3.1.3., nego i s obzirom na tekst i svrhu točke 3.4.3., kojom se EPSO-u dodjeljuje nadležnost u pogledu internog postupka preispitivanja.

U trećem dijelu ističe pogrešku koja se tiče prava počinjenu pri tumačenju članka 7. Priloga III. Pravilniku o osoblju. Komisija smatra da je sporno priopćenje upravna mjera, čiji je cilj osigurati primjenu ujednačenih kriterija u postupku odabira u skladu s navedenim člankom 7. stavkom 1. To je i u skladu s EPSO-ovom ulogom pomoćnika povjerenstva za odabir, kako je Opći sud utvrdio u presudi T-361/10 P, Komisija/Pachitis (¹).

Drugim žalbenim razlogom navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava pri tumačenju tužbenog razloga u vezi s nenadležnošću donositelja mjere. U ovom predmetu Opći sud nije ispitao bi li se u slučaju ispravljanja pogreške u pogledu neneadležnosti donijela istovjetna mjeru ili mjeru drukčijeg sadržaja. Bez takvog ispitivanja Opći sud nije mogao poništiti spornu mjeru.

(¹) ECLI:EU:T:2011:742

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. siječnja 2019. uputio Tribunalul Specializat Mureş (Rumunjska) — MF protiv BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala Bucureşti, Secapital Sàrl

(predmet C-75/19)

(2019/C 164/18)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Specializat Mureş

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: MF